

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาพสังคมยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งเป็นยุคที่มีวิวัฒนาการเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดนทำให้โลกแคบลง ความรู้และข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับโดยเฉพาะในเรื่องเพศ มีการยอมรับอารยธรรมทางตะวันตกมากยิ่งขึ้น บางกรณีก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคล หรือกลุ่มคนที่ยอมรับวัฒนธรรมใหม่กับบุคคลหรือกลุ่มคนที่ยังยึดมั่นกับวัฒนธรรมไทย

พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติกำหนดให้มีขึ้นในมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสืบเผ่าพันธุ์มนุษย์ชาติมิให้สูญหายไป พฤติกรรมดังกล่าวนี้จะเริ่มขึ้นเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตเข้าสู่วัยที่เรียกว่า "วัยรุ่น" วัยที่เป็นช่วงต่อระหว่างตอนปลายของวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมากกว่าระยะใด ๆ ของชีวิต (ประเวศ วะสี และคณะ, 2531) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจซึ่งคนทั่วไปเรียกว่า "แตกเนื้อหนุ่มสาว" ความเจริญเติบโตในวัยนั้นนอกจากจะเป็นความเจริญเติบโตทุก ๆ ทางตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว ยังมีความเจริญเติบโตทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย มีความสนใจต่อเพศตรงข้าม อยากรู้รัก มีความรู้สึกทางเพศ เด็กวัยรุ่นจึงจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเกี่ยวกับเรื่องเพศเหล่านี้ให้ดี (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร, 2521)

จากอิทธิพลของแรงขับทางเพศ ที่ต้องการการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติ และด้วยความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง รวมทั้งสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ในสังคมปัจจุบันที่มีส่วนช่วยในเรื่องเพศมากขึ้น เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ วีดีทัศน์ สถานบันเทิงต่าง ๆ (อนุลักษณ์ นิตินันท์ อ้างถึง เสถียร โกเศศ, 2524) เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตประจำวันของคนเรามีเรื่องเพศมาเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด จึงกล่าวได้ว่าคุณภาพชีวิตของมนุษย์จะดีเด่นเป็นสุขหรือ

เลวทรามต่ำช้าเพียงใดนั้น เรื่องเพศจะต้องมีบทบาทหรือมีอิทธิพลอยู่ด้วย (สุชาติ โสภประยูร และ วรณี โสภประยูร, 2521) ดังที่เคอร์กเคนดัล (Kirkendall, 1965) ได้กล่าวว่า "ความสุขของบุคคลก็ดี ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว และความสามารถในการช่วยเหลือกันสังคมจะเพิ่มพูนหรือลดน้อยลง ย่อมขึ้นอยู่กับความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการปรับตัวทางเพศ และการแสดงบทบาทในเรื่องเพศที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะเรื่องเพศนั้นเป็นพลังสร้างสรรค์ที่หล่อหลอมอย่างหนึ่งในตัวบุคคล ซึ่งสามารถคลั่งคลาให้หลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้น หรือดับสลายลงได้ตามหลักเหตุและผลของธรรมชาตินั่นเอง"

เรื่องเพศนั้นเป็นความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ การเรียนรู้เรื่องเพศและพูดถึงเรื่องเพศ จึงไม่ใช่เรื่องหยาบคายหรือน่าละอายเลย ทั้งนี้การเรียนรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องนั้นจะทำให้บุคคลสามารถจัดความกลัว ความสงสัย ความกังวลตลอดจนความรู้สึกในทางไม่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ นอกจากนี้การมีความรู้เรื่องเพศยังช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองไปในทางที่เหมาะสมกับวัย ช่วยเสริมสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศเกี่ยวกับตัวเองและผู้อื่น แต่ปัญหาประการหนึ่งที่สังคมไทยต้องเผชิญเช่นเดียวกับสังคมอื่นก็คือ ทัศนคติที่ว่าการศึกษาเรื่องเพศแก่เด็กวัยรุ่นนั้นเป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะเกรงว่าจะเป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นถือเรื่องรักเป็นอิสระมากขึ้น ซึ่งความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้องของคนส่วนใหญ่อีกก่อให้เกิดปัญหาในสังคม ทำให้เกิดผลเสียทั้งด้านสุขภาพร่างกายและด้านสภาพจิตใจได้พอ ๆ กัน การเรียนรู้เรื่องเพศส่วนใหญ่มักได้มาจากสถาบันอื่น เป็นความรู้ที่ผิดบ้างถูกบ้าง ซึ่งโดยมากไม่ได้มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง การได้ความรู้ที่ผิดๆ เช่นนี้จึงก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมทางเพศขึ้นมากมายในหมู่เยาวชน และส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมามากมาย (จิตรารักษ์ วันสพงค์, 2536) ปัญหาที่พบเห็นโดยทั่วไปได้แก่ปัญหารักร่วมเพศ ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ปัญหาการเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ปัญหาการทำแท้ง ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่ตัววัยรุ่น จากการศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี (จุฑามาศ นุชนารถ, 2531) พบว่านักเรียนวัยรุ่นมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 23.3 โดยคิดเป็นวัยรุ่นชายร้อยละ 40.6 ของวัยรุ่นชายทั้งหมด และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 6.6 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด วัยรุ่นชายส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ประมาณ 2-3 ครั้งต่อปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 27.5 มีเพศสัมพันธ์กับคนรักร้อยละ 19 วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียว โดยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก

ร้อยละ 5.9 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16 ปี ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เพราะอยากลองร้อยละ 86.7 และแก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง วัยรุ่นส่วนใหญ่ยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิด ร้อยละ 94 แต่ยอมรับถึงขั้นปฏิบัติเพียง ร้อยละ 63.8 โดยนิยมใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษา และการคุมกำเนิดในระดับปานกลาง สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีและไม่ใช่ถุงยางอนามัยของนักศึกษาชายวัยรุ่นเขต 9 ก็พบว่า ในกลุ่มวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์กับวัยรุ่นหญิง อายุระหว่าง 14-18 ปี ร้อยละ 84.7 โดยร่วมเพศครั้งแรกกับแฟน หรือคนรัก นักเรียนหรือนักศึกษา และโสเภณี ร้อยละ 26.9 23.1 และ 22.8 ตามลำดับ (กิตติ พุฒิกานนท์ และคณะ, 2536) ซึ่งจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอาจมีการแสดงออกถึงความผิดที่มีรูปแบบต่างกันไป ส่วนสถิติที่ได้จากศาลเยาวชนและครอบครัวกลางในปี พ.ศ.2537 พบว่า คดีลักทรัพย์ในเพศชายมี 982 คน ในเพศหญิงมี 144 คน ส่วนความผิดทางเพศพบว่ามีคดีปรากฏผู้เยาว์ 57 ราย ช่มชู้ในกระทำความผิด 59 ราย รุมโทรมหญิง 8 ราย และมีหญิงที่กระทำความผิดทางเพศโดยมีอายุไม่เกิน 18 ปี มีอยู่ 4 ราย ซึ่งสาเหตุเด็กที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและมีแนวโน้มต่อการกระทำความผิดค่อนข้างสูงเป็นเด็กที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 87.22 ดื่มสุราและเครื่องดองของเมา ร้อยละ 59.77 มาจากครอบครัววิวาฉาน ร้อยละ 44.08 เที่ยวกลางคืน ร้อยละ 32.49 และมีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร ร้อยละ 20.18 จากปัญหาต่างๆ ดังกล่าวจึงควรมีการอบรมเยาวชนให้ตระหนักถึงเรื่องศีลธรรม จริยธรรม เพื่อไม่ให้ใจแตกซึ่งจะเป็นการช่วยลดปัญหาการตั้งครรภ์ และการทำแท้งโดยผิดกฎหมาย

สังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย จะเห็นได้จากสถิติการทำแท้งจากกระทรวงสาธารณสุข (จดหมายข่าวเครือข่ายวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ, 2537) พบว่าวัยรุ่นช่วงอายุ 15-28 ปี เป็นกลุ่มที่เข้ามาใช้บริการทำแท้งมากเป็นอันดับสองรองจากกลุ่มตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ อันเนื่องมาจากการคุมกำเนิดผิดพลาด หรือความจำเป็นทางเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่มักเป็นวัยรุ่นที่เข้ามาศึกษาเล่าเรียนในกรุงเทพฯ หรือตามเมืองใหญ่ จากการศึกษาของ ชูติมา รัตนนุกูล (2535) พบว่า ลักษณะความประพฤติที่นักเรียนนักศึกษาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยมากที่สุดคือ หลบหนีกการเรียน 1,729 คน คิดเป็นร้อยละ 48.87 เป็นชาย 1,286 คน คิดเป็นร้อยละ 74.38 เป็นหญิง 443 คน คิดเป็นร้อยละ 25.62 เที่ยวเตร่ในที่สาธารณะสถาน 510 คน คิดเป็นร้อยละ 14.41 เป็นชาย 312 คน คิดเป็นร้อยละ 61.18 เป็นหญิง 198 คน คิด

เป็นร้อยละ 38.82 การที่นักเรียนนักศึกษาประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยนั้นมาจากองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านการคบเพื่อนด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทุกคนจะต้องช่วยกันแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดกับนักเรียนนักศึกษาอีก

การเรียนในระบบโรงเรียนยุคปัจจุบันได้ปรับปรุงให้ทันสมัย โดยมีการสอนเรื่องเพศมากกว่าเดิมแต่ในหลักสูตรจะไม่มีเนื้อหาในส่วนวิธีการปฏิบัติทางเพศอยู่แล้ว เชื่อว่าการพยายามปิดบังเนื้อหาส่วนนี้ทำให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้นซึ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา กำลังอยู่ในวัยรุ่นมีพลังผลักดันทางเพศค่อนข้างสูง พวกเขาจึงพยายามหาความรู้ที่ขาดหายไปนี้จากแหล่งความรู้อื่น (จิตราภรณ์ วันสพงศ์, 2536) ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้พฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกมาเหมาะสมกับวัยช่วยยืดคนเราดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ช่วยสร้างเด็กให้เป็นพลเมืองที่มีความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ รวมทั้งสามารถป้องกันพฤติกรรมทางเพศและแรงดันทางเพศในด้านต่าง ๆ ให้อยู่ในวัฒนธรรมหรือประเพณีอันดีงาม ช่วยให้เกิดสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับวัยของตน และสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่รู้จักปฏิบัติตนในสังคมมีการปฏิบัติที่ดีต่อกันและกันในฐานะที่เป็นเพศเดียวกันและคนละเพศ ให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศโดยถูกต้องเหมาะสมอันเป็นผลให้ประสบความสำเร็จในชีวิตดังคำกล่าวที่ว่า "การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและ ความรู้สึกที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์อันดีงามด้านส่วนตัวและส่วนรวม นับได้ว่าการสอนเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่งซึ่งช่วยให้ชีวิตของคนเรามีความสุข" (มยุรี ภูงามทอง อ่างถึง สุชาติ โสภประยูร, 2508)

อย่างไรก็ตามการสอนเรื่องเพศในโรงเรียนส่วนมากยังไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมที่ดีเท่าที่ควรทั้งนี้อาจเนื่องจากมีความเข้าใจเรื่องเพศในทางที่ไม่ถูกต้องนัก การที่จะจัดและดำเนินการสอนเรื่องเพศให้แก่เด็กนั้น จึงอาจจะมีปัญหาและอุปสรรคอยู่มาก ถึงแม้ว่าจะมีการสอนเรื่องเพศในโรงเรียนแต่ปัญหาเรื่องเพศก็มีมาก ซึ่งผู้บริหารโรงเรียน นักการศึกษา ครู ผู้ปกครอง และสื่อมวลชนต่างๆ ควรให้ความร่วมมือในการเสริมสร้างทักษะ ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในเรื่องเพศแก่วัยรุ่น เพื่อช่วยให้วัยรุ่นสามารถเลือกตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกำลังเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตนหรือด้านความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้เป็นช่วงที่อยู่ในวัยรุ่น

ถือได้ว่าเป็นช่วงสำคัญอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ที่จะผ่านจากวัยเด็กเข้าไปสู่วัยผู้ใหญ่โดยสมบูรณ์ โดยการให้ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ตีรวมทั้งแนวทางการปฏิบัติ เรื่องเพศที่ถูกต้อง ด้านสุขวิทยา ชีววิทยา จิตวิทยา และด้านสังคมวิทยา

จากสภาพการณ์ที่มีปัญหาเรื่องเพศในสังคมที่กำลังมาข้างหน้า ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตลอดจนเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศตามตัวแปรเพศ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวคาดว่าจะ เป็นแนวทางการวางแผนสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรด้านเพศศึกษา โปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียน ให้สนองความต้องการของนักเรียนซึ่งแตกต่างกันในแต่ละเพศ และทราบความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง รวมทั้งเป็นแนวคิดสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแก่บุตรหลานของตน ให้เกิดทัศนคติที่ดีในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรเพศ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้และทัศนคติ ในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างประชากรถือว่าเป็นข้อมูลที่ตอบด้วยความรู้ ความสามารถ และผู้ตอบทุกคนแสดงความรู้สึกนึกคิดเป็นของตนเอง
2. ผู้วิจัยถือว่าเครื่องมือวิจัยนี้ เชื่อถือได้ว่าสามารถสำรวจสภาพปัญหาในเรื่องที่ต้องการทำการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความรู้ในเรื่องเพศ หมายถึง พฤติกรรมด้านความรู้ ความสามารถในการคิด การทำความเข้าใจ ในเรื่องสุขวิทยาทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเลือกคู่ครอง การวางแผนครอบครัว การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและการระบายอารมณ์ทางเพศ
2. ทักษะด้านเรื่องเพศ หมายถึง ทักษะที่ ความรู้สึก ความเชื่อ รวมทั้งความคิดเห็น ในเรื่องสุขวิทยาทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ การระบายอารมณ์ทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การสมรสและการวางแผนครอบครัว
3. ลักษณะทางชีววิทยา หมายถึง ลักษณะทางด้านกายวิภาค และสรีรวิทยาของร่างกายมนุษย์ เช่น โครงสร้างหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในระบบสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง
4. ลักษณะทางสุขวิทยา หมายถึง ลักษณะทางด้านสุขภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความผิดปกติทางเพศ เช่น ข้อควรระวังรักษาและสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ
5. ลักษณะทางจิตวิทยา หมายถึง ลักษณะทางด้านจิตใจและอารมณ์ เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านจิตใจ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ
6. ลักษณะทางสังคมวิทยา หมายถึง ลักษณะทางด้าน การปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมาตรฐานความประพฤติหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านสังคม

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

7. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538
โรงเรียนสหศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

8. โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกองการ
มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศระหว่างนักเรียน
ชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้เกี่ยวข้องในการจัดเนื้อหาหลักสูตรเพศศึกษาและ
โปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนให้สนองความสนใจและความต้องการของนักเรียน
4. เป็นแนวคิดสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศให้แก่บุตรหลาน
ของตน